

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 9

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (6A)(d)—ਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਲਾਭਅੰਸ਼-ਦਾ ਮਤਲਬ—ਇੱਕ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਰਕਮ-ਕੀ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ— ਵੰਡ ਦਾ ਅਰਥ — ਸੈਕਸ਼ਨ 16(2)- “ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ—ਦਾ ਅਰਥ— ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ— ਕੈਸਸ ਓਮੀਸਸ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ— ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਸੂਚੀਆਂ - ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੰਨਿਆ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (7 ਦਾ 1939) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6A) (d), ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੰਬਰ 54 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6A) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ “ਲਾਭਅੰਸ਼” ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਆਮ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A) (d) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਜੰਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜੋ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ, ਵੰਡ ਲਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕਰਕੇ, ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6A) ਨੇ “ਲਾਭਅੰਸ਼” ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜੋੜੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। “ਲਾਭਅੰਸ਼” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, “ਲਾਭਅੰਸ਼” ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਵੰਡਣਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਵਜੋਂ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਮਾਈ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। “ਲਾਭਅੰਸ਼” ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਅਣਵੰਡੇ ਕਮਾਈਆਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। “ਲਾਭਅੰਸ਼” ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, “ਲਾਭਅੰਸ਼” ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੰਗ, ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਅਣਮਿੱਥੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਲਾਭਅੰਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ

ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸਾਂਝੇ ਉੱਦਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵੰਡੀ ਰਕਮ, ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਰਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਰਪਲੱਸ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੀਟੇਬਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (6A)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ "ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਵੰਡਣਾ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਕਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਸੇ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ "ਘੋਸ਼ਣਾ" "ਵੰਡ" ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਘੋਸ਼ਣਾ, ਲਾਭਅੰਸ਼, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵੰਡ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ। "ਵੰਡ" ਸਿਰਫ਼ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵੰਡਣਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਹੈ। "ਵੰਡ" ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਲਪਨਾਤਮਕ: ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਨਹੀਂ। ਵੰਡਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਤਾ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ "ਵੰਡ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਣ, ਵੰਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ" ਦੇ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ "ਵਿਭਾਜਨ" ਅਤੇ "ਡਿਲੀਵਰੀ"।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 16(2) ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ: "ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟਡ ਜਾਂ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਡ" ਅਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ।

"ਕ੍ਰੈਡਿਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਸੋਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ "ਭੁਗਤਾਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਵੰਡਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਵੰਡ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ ਜੋ "ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "* * * ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਡਿਮਡ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਮੰਨਿਆ"। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਸ਼ਬਦ "ਵੰਡੋ" ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਫੈਸਲੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ "ਡਿਮਡ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16(2) ਵਿੱਚ "ਵੰਡਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵੰਡ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵੰਡ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਕਰਮ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੰਡ" ਪੂਰਵ ਸਥਿਤੀ "ਚਾਲੂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਾਅਦ"। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਕਾਲੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਲਿਖਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ

ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਰਚਨਾ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕੇ। ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 100, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 246 (1) ਵਿੱਚ "ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਨਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ" ਜਾਂ "ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੰਦਰਾਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਚਰਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਿਆਪਕ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ।

15 ਮਾਰਚ 1961 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਿੱਤੀ। 21 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ 1956-57 ਬਾਰੇ 1957-58 ਦਾ ਨੰਬਰ 9431; ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ।

ਐਸ. ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ- ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਬੀ.ਆਰ. ਕੋਹਲੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਡੀ. ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਾਰ ਸਵਾਲ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ-

(1) ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (6A) (d) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ?

(2) ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਰੁਪਏ 4,69,244-13-0 ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(3) ਕੀ 11,687-3-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਭ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(4) ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ਼ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1955-56 ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1956-57 ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1956-57 ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਖਾਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 23 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ, 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ 50 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਘਟਾ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ, 16 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ 25 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 15- ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੋਰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 4 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 61, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913, 5 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਘਟੀ ਹੋਈ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ 1 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਅਤੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1956_57 ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 30 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਜਦੋਂ ਪੂੰਜੀ ਘਟਾ ਕੇ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਰੁਪਏ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, 8,42,337 ਰੁਪਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ-

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਜ਼ਰਵ ... 17,620

ਜਨਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ... 7,44,708

ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ

ਰਿਜ਼ਰਵ ... 22,950

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰਿਜ਼ਰਵ ... 57,059

ਕੁੱਲ... 8,42,337

ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1,06,250 'ਰੁਪਏ' ਦਾ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵੰਡਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ-

"2. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ-

(6A) 'ਲਾਭਅੰਸ਼' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-

(d) ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਮੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਸੰਚਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1933 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦਾ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; * * *

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ।—ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ 'ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ 31 ਮਾਰਚ, 1948 ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ "ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ" ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 (6A)

(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1,69,268 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਜਦੋਂ ਪੂੰਜੀ ਰੁਪਏ 50 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 25 ਲੱਖ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਕਾਇਆ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1956-57 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੰਡ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਰਕਮ 8,42,337 ਲਾਭਅੰਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ

9,48,587 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-

ਰੁਪਏ

ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਦੇ ਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਲਾਭਅੰਸ਼
ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ...

8,42,337

1,06,250

ਕੁੱਲ

9,48,587

ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ, ਸ਼ਾਖਾ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਅਪੀਲ' ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 21 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ 50 ਲੱਖ ਰੁ. ਤੋਂ 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1948 ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, 361,405 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਨਾਫ਼ੇ 1954 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪੂੰਜੀ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਰੁਪਏ . 25 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 15 ਲੱਖ ਰੁ. । ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ 8,42,337 ਰੁ. ਤੋਂ 4,80,932 ਰੁ. ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਗਤ ਲਾਭ ਰੁ. 1,15,303, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੈਸੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ

ਦੀਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 65,616 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ 3,61,405 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 15 ਲੱਖ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ ਸਿਰਫ 11,687-3-0 ਰੁਪਏ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. 11,687-3-0 ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 8,42,337 ਤੋਂ ਰੁ. 4,69,244-13-0 ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅੰਕੜਾ 3,61,405 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 11,687-3-0 ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ 8,42,337 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਤੋਂ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 25 ਲੱਖ ਰੁ. ਤੋਂ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 4 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ, 1956-57 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ (ਘਟਾਉਣ) 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੀ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਾਂ, ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਿਮਿਟੇਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੈਲੋਂਸ-ਸ਼ੀਟਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਗਿਆਪਨ ਸੀਰੀਅਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਫੈਡਰਲ ਲੈਜਿਸਲੇਟਿਵ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 54 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ 'ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 55 ਵੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੰਬਰ 97 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ- "97. ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਸੂਚੀ 2 ਜਾਂ ਸੂਚੀ 3 ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ"।

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੁਆਰਾ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 104, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਘੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਘੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 82, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਘੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੰਬਰ 54 ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਸਮਾਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਨਚੰਦਰ ਮਫਤਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ" ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ (I) ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 54 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਆਮਦਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਤ ਉਸਾਰੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਤੇ ਪੈਡੈਂਟਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਮਾਕਸ਼ਿਆ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਰਾਈਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਆਮਦਨੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੰਭਵ ਕਿਸੇ ਸਟੀਕ ਆਮ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। "

ਦਾਸ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੌੜੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ, 'ਆਮਦਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਾਧਾਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ'। (ਵੇਖੋ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਜਿਲਦ V, ਸਫ਼ਾ 162; ਸਟ੍ਰਾਡ, ਵਾਲੀਅਮ II, ਸਫ਼ਾ 14-16)। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਹਨ, 'ਆਮਦਨ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਇਸਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਕਰਾਈਬਰ (3), ਵਪਾਰੀ ਲੋਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਸਮੀਟੰਕਾ (4), ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਟੀਵਰਟ (5), ਅਤੇ ਰੈਸ਼ ਬਨਾਮ ਫੈਡਰਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ (6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 'ਆਮਦਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਂਡਲਕਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ 'ਆਮਦਨੀ' ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਕਾਰਨ। ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ 'ਆਮਦਨ' ਦਾ ਆਮ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਅਰਥ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

ਮਿਸਟਰ ਸੀਕਰੀ ਆਖਰੀ ਵਾਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਆਮਦਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਉਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਫੈਡਰਲ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ "ਆਮਦਨ" ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, (1939 ਦਾ 7), ਦੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ "ਪੂੰਜੀ" ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸਦਾ

ਸਾਧਾਰਨ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਭ-ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂੰਜੀ, ਜਾਂ ਕਿਰਤ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਾਰਪਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦਾ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਫਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਫਲ ਦੀ ਫੈਕਲਟੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨੀ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਸਟਾਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੌਲਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਟੈਕਸ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ, ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਆਈਜ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਕਬਰ (7) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸੋਧ ਵਿੱਚ "ਆਮਦਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸੋਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

"ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ. ਕਾਂਗਰਸ ਕੋਲ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਗਣਨਾ ਜਾਂ ਗਣਨਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਵੀ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤੋਂ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੂਓਰੇਮ ਕੋਰਟ ਪਿਟਨੀ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ., ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ, ਕਿਰਤ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ- "ਸੰਖੇਪ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਇਹ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਗੁਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਹੀ ਹੱਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 'ਲਾਭ' ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,—'ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ,'—'ਦਾ—ਲਾਭ—ਉਤਪਾਦਿਤ—ਪੂੰਜੀ', ਆਦਿ। ਪੂੰਜੀ, ਨਿਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਇੱਕ ਲਾਭ, ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬਦਲੀਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼, ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਉਣਾ, 'ਉਤਪੰਨ' ਹੋਣਾ, ਭਾਵ, ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ (ਕਰਦਾਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਵੱਖਰੀ ਵਰਤੋਂ, ਲਾਭ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ; ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਪਿਟਨੀ, ਜੇ" ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਲਈ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੇਅਰ (8) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਟ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ-

"ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂੰਜੀ ਜਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ,"

ਕੰਸਾਸ ਸਿਟੀ ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (9) ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ

ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਡ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1933 ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਵੰਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੀ ਪੂੰਜੀ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੁਨਾਫੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਏ.ਵੀ. ਫਰਨਾਂਡੇਜ਼ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ (10) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਖਤ ਪੱਤਰ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੱਤ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਕੀ ਸੀ। ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਬਨਾਮ ਡਿਊਕ ਆਫ ਵੈਸਟ-ਮਿੰਸਟਰ (11), ਅਤੇ ਪਾਰਟਿੰਗਟਨ ਬਨਾਮ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ (12) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਕੇਰਨਜ਼ ਦੇ ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਚੇਟੀਨਾਡ v. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (13)। ਲਾਰਡ ਰਸਲ, ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੇਖਿਆ ਸੀ-

"ਮੈਂ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਵਿਸ਼ਾ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ।

ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6 ਏ)(ਡੀ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ "ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦੇ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੀਕਰੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਲੱਭੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕੇਸ ਓਮੀਸਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਿਖਣਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਫਰੇਮਵਰਕ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਸੋਧਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਥਾਮਸਨ ਬਨਾਮ ਗੋਲਡ (14) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਮਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -

"ਸੰਸਦ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇੱਕ ਸਖਤ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੋੜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਲਾਰਡ ਲੋਰਬਰਨ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ-

"ਅਸੀਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਹੱਦਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ।"

(ਵਿਕਰਮ ਬਨਾਮ ਇਵਾਨਸ (15), ਟਿੱਖਮ ਬਨਾਮ ਪੈਰੀ (16) ਵਿੱਚ ਐਵਰਸ਼ੇਡ ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ

"ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਅਤੇ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਪਾ ਕੇ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ। ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 54 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕੇ (ਨਵੀਨਚੰਦਰ ਮਫਤਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (1) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਵਿੰਦੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (17) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਦੀ ਧਾਰਾ 100, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਸਬੰਧਤ" ਸ਼ਬਦ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 246(1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ" ਜਾਂ "ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ"। ਸੈਕਸ਼ਨ 100, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ- 100. ਫੈਡਰਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਲਾਡਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ।—(1) ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਘੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਵਿੱਚ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੰਘੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੂਚੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ v ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਉਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ (18) ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਚਰਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਸ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A) ਵਿੱਚ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਵੰਡਣਯੋਗ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ

ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਵਜੋਂ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਮਾਈ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਅਣਵੰਡੇ ਕਮਾਈਆਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਸ਼ਕ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੰਗ, ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਰਥ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਲਾਭਅੰਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੇ ਉੱਦਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵੰਡੀ ਰਕਮ, ਸ਼ੇਅਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਰਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੇਟਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸਰਪਲੱਸ ਸੰਪਤੀਆਂ ਹਨ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6A) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਆਮ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਪਗਨਡ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਪੂੰਜੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨੀ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਪੂੰਜੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂੰਜੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(6 ਏ)(ਡੀ) ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 15 ਲੱਖ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਰੁ. 4,69,244-13-0 ਯਾਨੀ ਕਿ ਰੁ. 8,42,337 ਘੱਟ ਰੁ. 3,61.405 ਘੱਟ ਰੁ. 11,687-3-0. । ਹੁਣ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਵੰਡ

ਰੁ. 4,69,244-13-0 ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਦਾ ਪੂੰਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਜੋ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੰਡਣੀ ਪਈ। ਇਸ ਰੁ. 10 ਲੱਖ ਵਿੱਚੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ 4,69,244-13-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਈ, "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ, ਵੰਡ ਲਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟਾਈਲ ਕਰਕੇ, 4,69,244-13-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੁਣ "ਲਾਭਅੰਸ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਖਦਸ਼ਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬੈਲੇਂਸ ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੈਸੀ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਟੈਕਸ ਲੱਗਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਅਸਲ ਨਾਲੋਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ 1948 ਵਿੱਚ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 25 ਲੱਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ

3,61,405 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਲਾਭ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ 1954 ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁਪਏ 15 ਲੱਖ ਤਕ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਰਕਮ 8,42,337 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 3,61,405 ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਧ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਾ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਪੂੰਜੀ ਕਟੌਤੀ" ਦੇ ਲੇਬਲ ਹੇਠ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ (ਕੇ. ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਲਕਸ਼ਮਣ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਮਦਰਾਸ (19), ਅਤੇ ਐੱਸ. ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ। v. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਨਾਗਰਕੋਇਲ (20), ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਗਲੇ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ। ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ ਨੰਬਰ 54 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ।

ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਅਗਲੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 55, ਜੋ ਕਿ "ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ" 'ਤੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੇ.ਸੀ. ਗਜਪਤੀ ਨਰਵਨ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ (21) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੇਫਰੋਏ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ:-

"ਭਾਵੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਐਕਟਿੰਗ ਧਾਰਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਵੀਡੀਓ 1913 ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 75)।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3, ਕੀ 11,687-3-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1960 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 14 ਵਿੱਚ, 30 ਨਵੰਬਰ, 1945 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਅਤੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਖਾਲੀ ਬੋਤਲ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਉਗਰਾਹੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੀ?"

ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ: -

"ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਖਾਲੀ ਬੋਤਲ ਵਾਪਸੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਦਾ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਗਰਾਹੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (14) ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਨਿਯਮ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਹੋਂਦ ਤੱਕ।"

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਨਿਆਂਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 1960 ਦੇ ਆਈ.ਟੀ. ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 14 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੰਚਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1955-56 ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1956-57 ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1956-57 ਦੀ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ?

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ 4 ਨਵੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਗਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 61(2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਅਧੀਨ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 16 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਤੋਂ ਰੁ. 15 ਲੱਖ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ, 1954 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 4 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂੰਜੀ ਘਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਜਲੰਧਰ, ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। 5 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ 2 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ-ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜਣ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਰਜਿਸਟਰ 16 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਹੇਗਾ (ਸਮੇਤ); ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਫੰਡ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ

15 ਨਵੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਸਨ। 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਾ ਕੇ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ। 23 ਫਰਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ 1 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਤੱਕ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਸ਼ੇਅਰ-ਪੂੰਜੀ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰ-ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ੇਅਰ-ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਅਸਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ 4 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਪਲ ਜੁਆਇੰਟ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 61(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਮਿੰਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂੰਜੀ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 1953-54 ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਅਗਲੇ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ 1954-55 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ 15 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 1954 (ਅਨੇਕਚਰ 'ਐੱਚ'), ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਫਤਰ 16 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਵਾਪਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ 30 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ "ਵੰਡ", ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ ਘਟਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਵੰਡ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਵੰਡਣਾ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਕਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਸੇ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ "ਘੋਸ਼ਣਾ" "ਵੰਡ" ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਘੋਸ਼ਣਾ, ਲਾਭਅੰਸ਼, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ। "ਵੰਡ" ਸਿਰਫ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵੰਡਣਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, "ਵੰਡ" ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ; ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਨਹੀਂ। ਵੰਡਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਤਾ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ "ਵੰਡ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਣ, ਵੰਡ ਜਾਂ ਵੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਵੰਡ" ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ "ਵਿਭਾਜਨ" ਅਤੇ "ਡਿਲੀਵਰੀ"। ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਵੰਡਿਆ" ਸੈਕਸ਼ਨ 16(2) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

"16(2)। ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ

ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ (ਪਰ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ) (ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ) (ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ 'ਹੋ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-
* * * *)>

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ: "ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ" ਅਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। "ਕ੍ਰੈਡਿਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਸੋਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ "ਭੁਗਤਾਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੰਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਵੰਡਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਵੰਡ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ ਜੋ "ਵੰਡਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਹੋ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . . . ਵੰਡਿਆ" ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਡਿਮਡ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਮੰਨਿਆ"। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਵੰਡੀ ਜਾਣੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਸ਼ਬਦ "ਵੰਡ" ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਫੈਸਲੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ "ਡਿਮਡ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16(2) ਵਿੱਚ "ਵੰਡਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵੰਡ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵੰਡ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਕਰਮ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੰਡ" ਅਗੇਤਰ "ਚਾਲੂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬਾਅਦ"। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਸਮਕਾਲੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਦੋ ਮੁੱਖ ਤਰੀਕੇ "ਨਕਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਅਤੇ "ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਹਨ। ਵਪਾਰਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਰ ਨਾਮਕਰਨ "ਐਕਰੂਅਲ ਬੇਸਿਸ" ਅਤੇ "ਡਬਲ ਐਂਟਰੀ ਸਿਸਟਮ" ਹੈ। "ਨਕਦ ਅਧਾਰ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਰਸੀਦਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀਆਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਰਕਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਖਾਸ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਵੰਡਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਕ-ਕੀਪਿੰਗ ਵਿੱਚ "ਡਬਲ ਐਂਟਰੀ ਸਿਸਟਮ" ਇੱਕ ਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਦੋ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਡੈਬਿਟ ਪਾਸੇ।

ਜਦੋਂ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤਾਬਾਂ "ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਾਰ" 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਡੈਬਿਟ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ "ਨਕਦੀ ਅਧਾਰ" ਆਯਾਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੰਪੱਤੀ ਅਧਾਰ" 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਰਸੀਦ ਜੋ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ

ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਊਂਟੈਂਸੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ "ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਭੇਦ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਹੈ

ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ 4 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਮਿੰਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਵੰਡ ਪਿਛਲੀ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ (22) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਲਕੱਤਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (23) ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਲੀਆ ਬਨਾਮ ਹੈਨਸਨ (24) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ "ਅਕਾਊਂਟ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਬਣਾਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਕਦ ਅਧਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਕਿ ਅਸਲ ਰਸੀਦ ਜੋ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। ਮਿਸਟਰ ਸੀਕਰੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਦਾਸ ਮੂਲਰਾਜ ਖਟੋ (25) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਆਮਦਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਪਾਰਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਕੇਸ ਵੰਡੇ ਗਏ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸੀਕਰੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਨਾਗਰੀ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ (26) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(5) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਬੋਨਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬੋਨਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (x) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਕਮ ਸੀ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 16(2) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਵੰਡ" ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਪੁਰਸ਼ੋਤਮਦਾਸ ਠਾਕੁਰਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (27) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਸੀਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 16(2) ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 13, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਧਾਰਾ 16(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 2(6A)(d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਤਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਵਧੇਰੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੇਸ਼ੀ (ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ) ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਟੈਸਟ ਬਣਾਉਣਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਥੱਲੇ, ਹੇਠਾਂ, ਨੀਵਾਂ. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵਜੋਂ ਸਧਾਰਨ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ 'ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ'। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਅਦਾਇਗੀ' ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਖਟਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (25) ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਖਟਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਕ੍ਰੈਡਿਟਡ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਚਿਤ ਅਰਥ ਬਾਰੇ। ਸਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 16(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਜਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1953-54 ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

ਜੇਕਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(2) ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਧਾਰਾ 16(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, "ਵੰਡ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6A)(d) ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ 5 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੇਕਚਰ ਐਂਚ) ਭੇਜ ਕੇ ਸ਼ੇਅਰ-ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਛੇਤੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਅਰ-ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਰਜਿਸਟਰ 16 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 (ਸਮੇਤ) ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਹੇਗਾ। ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੈਲੇਂਸਸ਼ੀਟ

(ਅਨੇਕਚਰ F) ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ-

“ਸਾਲ ਲਈ 1,81,250 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 7.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ।”

ਪੂੰਜੀ ਜਾਰੀ, ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬਡ ਅਤੇ ਪੇਡ-ਅੱਪ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਅੰਕੜਾ 25,00,000 ਰੁਪਏ ਸੀ ਨਾ ਕਿ 15,00,000 ਰੁਪਏ। ਇਸ ਬੈਲੇਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ ਜਾਂ 10,00,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 30 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਅਜੇ ਵੀ 25,00,000 ਰੁਪਏ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਕਮੀ 'ਤੇ ਪੈਸਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 5 ਜੂਨ, 1955 ਤੱਕ ਵੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਵਜੋਂ ਇਕੱਤਰ ਹੋਏ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1956-57 ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਡੈਬਿਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1956-57 ਦੀ ਲੇਖਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1955-56 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1954-55 ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 4, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 250 ਰੁਪਏ ਹੈ।

ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਜੀਵ ਮਿਤਲ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

